

вото, а новото не трѣбва да се повтаря — то всѣки моментъ върви къмъ ново и по-ново. Дай свобода на ума си, не го ограничавай, не го преграждай. Стъпка по стъпка той ще върви въ правия пѣтъ, въ пѣтя на новата наука. Пресѣчешъ ли го, ти ще дойдешъ до науката на вжзлитѣ, която не спасява човѣка. Отъ единия до другия край, конецътъ трѣбва да бѣде равенъ, гладъкъ, безъ никакви вжзли. Вързаното всѣкога се кжса. Дрехата на човѣка не трѣбва да бѣде вързана. Тя може да бѣде преплетена, но безъ вжзли. Никакви вжзли не се допускатъ на дрехата на хората. Щомъ дрехата нѣма вжзли, човѣкъ лесно може да се изхлузва отъ нея. Кой човѣкъ е по-уменъ: който лесно се изхлузва, или който не може да се изхлузва? По-уменъ човѣкъ е онзи, който лесно се изхлузва.

Съвременнитѣ хора сж дошли до морала, споредъ който за предпочитане е човѣкъ да стои на мѣстото си, дето е поставенъ, отколкото да се изхлузва. Ако този моралъ е правъ, какво трѣбва да прави дървото, въ което е набитъ клинъ? Споредъ този моралъ, дървото трѣбва да остане цѣло, да не позволява на клина да влиза въ него. Дървото, обаче, се изхлузва, т. е. разцѣпва се на две и изхвърля клина вънъ отъ себе си. По този начинъ хората се ползватъ отъ дървото. Въ дадения случай, дървото се подчинява на разумната воля на човѣка, която поставя